

ÖRNEK ALMAK

Aslı DİNÇMAN

Sadece benimsediğimiz görüş ya da uygulamaların sahiplerini mi örnek alırız? Doğru yoldayken, yanlış yollardakilere açık bilinçle bakıp, neden orada olduklarını anlamaya çalışabilir miyiz? Daha da önemlisi, onların stratejilerini örnek alıp, ders çıkarabilir miyiz?

Bir şeyleri eleştirerek katettiğimiz mesafeye bakmak, düşünme yeteneğimizin bizi yöneltmesi gereken bir faaliyettir. Böylelikle tepkilerimizin, “STRES ATMAK” dışında ne işe yaradığını kendi içimizde sorgulayarak, davranış değişikliğine yönelebiliriz.

Ancak davranış değişikliği, eleştiri kadar kolay gerçekleştirilemediği için, çoğu zaman sadece gönül yükümüzü hafifletmek amacıyla bir şeyleri eleştiririz.

İyi niyetimiz kuşkusuzdur. İdeallerimiz vardır. Gerçekleri savunmaya da baş koymuşuzdur. Ne yazık ki, bir şeyleri değiştirmenin ilk adımının belki de herkesten önce kendimizi değiştirmek olduğunu benimsemek zor gelir.

TÜRKİYE’MİZİN BUGÜN İÇİNDE BULUNDUĞU TABLO, SİSTEMLİ YIPRATMA SÜREÇLERİNİN DOĞRU OKUNAMAYIŞININ SONUCU...

Bu tabloyu yaratanları eleştirmek, onların ihanetlerini sayıp dökmek, gerçekleri görmek ve göstermek adına elbette ki tartışılmaz bir erdem. Hatta günümüz şartlarında, düşünebilen bir canlı olmanın yükümlülüğü...

Diğer taraftan eyleme baktığımda, biz ATATÜRK’ün çocuklarının açık arayla geride kaldığımızı, dehşetle farkediyorum. Elli yedi yıllık kısacık ömrünün her anını yeni bir oluşumun dinamizmiyle değerlendirmiş bir Büyük Önderin çocukları olarak bizler; onu anlayamayan, sevmeyen, çekemeyen piyonların, onun kurduğu cumhuriyete indirdikleri darbeleri, sadece seyrediyoruz. Zira böyle bir durumda, soruna el koymayan tepkiler ya da kuru eleştiriler de, “SEYİR” anlamına gelir...

Hemen her gün şehit verirken, ülkemizi bölünmüş gösteren çirkin haritalar ortalıkta dolaşırken; mitinglerde “ŞEHİTLER ÖLMEZ, VATAN BÖLÜNMEZ...” diye bağırarak, vatana sahip çıkmak değil, vicdanımızı rahatlatarak kendimizi avutmaktır...

Evet, yakınmak yetmiyor... Cumhuriyet değerlerimizi yıpratmak isteyenlerin kendi çıkarları uğruna gösterdikleri kararlılığı, ATATÜRK Devrimi Yasalarını koruma yolunda örnek alıp, uyguluyor muyuz? Fethullah’çı, Adnan Hoca’cı gençlerden ders çıkarıp; Mustafa Kemal ATATÜRK ışığıyla aydınlanmış, kocaman yürekli, pırıl pırıl beyinli çocukları, vatanımızın dört bir yanında, kardelen misali büyütüyor muyuz?

Bizler, karanlık zihin ve yüreklilerden çok daha şanslı ve güçlüyüz ama onlar bizden çok daha sebatlı ve organize olarak AKTİF EYLEME ODAKLANDIKLARI İÇİN, ne yazık ki bugünlere geldik...

Elbette ki, ATATÜRK yoluna dönüş mümkün. Çünkü o yol, sevgili önderimiz tarafından öylesine dinamik ve geleceğe dönük açılmış ki, sonsuza dek kapanmaz, kapatılamaz... Bu gerçeği görmek istemeyenler varsın olsun. Tarih, tekerrürden ibarettir ve bir gün Yüce Türk Ulusu onlara gereken dersi verecektir.

İÇİMİZ RAHAT OLSUN...

İzmir, 13 Aralık 2007